

Sygn. akt I C 741/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z/s w W.

o zapłatę 6 000,- zł

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A z/s w W. na rzecz powoda W. B. kwotę 6 000,- zł (sześć tysięcy), tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 7 maja 2009r.

II. ustala odpowiedzialność strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A z/s w W. na przyszłość wobec powoda W. B. za skutki wypadku z dnia 19 grudnia 2008r.

III. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A z/s w W. na rzecz powoda W. B. kwotę 2 167,88 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A z/s w W., aby uiściło na rzecz Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Kłodzku kwotę 261,- zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

V. rozlicza kwoty pozostałe na zaliczkach zdeponowanych w Sądzie Rejonowym w Kłodzku pod poz. 65/13 w kwocie 745, 64 zł oraz pod poz. 328/12 w kwocie 50 zł, w ten sposób, że przelewa je na dochody Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Kłodzku tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygnatura akt IC 741/12

UZASADNIENIE

Powód W. B. pozwem wniesionym w dniu 23 maja 2012r. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6000,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 maja 2009 r. oraz ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ w dniu 19 grudnia 2008r. i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 19 grudnia 2008 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego powód doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy oraz kręgosłupa szyjnego. Do dnia dzisiejszego u powoda utrzymują się silne bóle i zawroty głowy, wzmagają się one szczególnie przy zmianach pogodowych bądź też wzmożonej aktywności fizycznej. Stanowi to dla powoda istotny dyskomfort, bowiem nawracające bóle głowy uniemożliwiają wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego i utrudniają normalne funkcjonowanie. U powoda psycholog stwierdził ponadto ostrą reakcję na stres przejawiającą się obniżeniem nastroju psychofizycznego, poczuciem zmęczenia, wskutek trudności ze snem, trudności w zmotywowaniu do działania oraz pojawiające się spontanicznie sytuacje związane z wypadkiem. Powód pismem z dnia 23 marca 2009r. zgłosił pozwanemu szkodę. Pozwany decyzją z dnia 6 maja 2009r. przyznał

powodowi kwotę 2000,- zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pismem z dnia 13 lutego 2012r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 20000,- zł tytułem dalszego zadośćuczynienia wraz z odsetkami liczonymi od dnia 7 maja 2009r.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z/s w W. wniosła o oddalenie powództwa na koszt powoda, zarzucając że zgłoszone roszczenie uległo przedawnieniu, gdyż szkoda została zgłoszona w dniu 7 kwietnia 2009r., decyzją z dnia 6 maja 2009r. powodowi przyznano zadośćuczynienie w kwocie 2000,- zł, pozew wniesiono w dniu 25 maja 2012r., a więc po upływie 3 - letniego terminu przedawnienia (art. 4421 k.c.) . Ponadto strona pozwana wskazała, że ubezpieczyciel dokonał likwidacji szkody i wypłacił powodowi zadośćuczynienia adekwatne do rozmiaru szkody. Strona pozwana zakwestionowała także datę naliczania odsetek, wskazując że wysokość zadośćuczynienia będzie oceniana w dniu wyrokowania i ewentualne odsetki mogą być zasądzone od tej daty. Pozwana zakwestionowała także żądanie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość jako niewykazane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2008 roku powód uczestniczył w kolizji drogowej, w wyniku której w kierowany przez niego, jadący prawidłowo drogą z pierwszeństwem przejazdu pojazd uderzyła w lewy bok włączająca się do ruchu przez manewr cofania A. G., kierująca samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...). Wskutek zderzenia W. B. doznał urazu głowy (uderzenie o zagłówek, następnie o kierownicę), kręgosłupa i klatki piersiowej (miał zapięte pasy). Po zdarzeniu u powoda wystąpiły dolegliwości - bóle i zawroty głowy, szумы w uszach oraz bóle w obrębie szyi i klatki piersiowej, drętwienie palców obu rąk. Z miejsca zdarzenia powód wrócił do domu, pojazdem kierował już syn powoda, który uczestniczył w zdarzeniu jako pasażer. Następnego dnia z powodu dolegliwości bólowych powód zgłosił się do lekarza rodzinnego i otrzymał skierowanie do neurologa. Powód korzystał z konsultacji neurologa, ortopedy i psychologa. Następnie kontynuował leczenie u neurologa.

Dowód:

przesłuchanie powoda k. 50;

zgłoszenie szkody znajdujące się w aktach szkody nr(...);

zaświadczenie o konsultacji neurologicznej k. 10, 14;

zaświadczenie o konsultacji ortopedycznej k. 9;

opinia psychologiczna k. 12 - 13;

opinia biegłych sądowych z zakresu chirurgii - ortopedii oraz neurologii k. 80 - 82.

U powoda W. B. w badaniu ortopedycznym i neurologicznym rozpoznano:

1. przebyty uraz czaszkowo - mózgowy ze złamaniem kości pokrywy czaszki (1993);
2. stan po leczeniu operacyjnym przepukliny pachwinowej lewostronnej (1995);
3. przewlekły zespół bólowy lędźwiowo - krzyżowy, leczony ambulatoryjnie od 15 lat;
4. stan po wypadku komunikacyjnym w dniu 19 grudnia 2008r. z urazem głowy, kręgosłupa i klatki piersiowej:
 - stan po urazie głowy z zespołem nerwicowym pourazowym, z bólami i zawrotami głowy oraz lękami;
 - stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym korzeniowym typu cervicalgii, z rwą barkowo - ramieniową parestetyczną;

5. nadciśnienie tętnicze z zespołem bólów i zawrotów głowy.

Po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej powoda oraz po przeprowadzonym wywiadzie chorobowym i ocenie aktualnego stanu przedmiotowego stwierdzono u powoda W. B. w związku z wypadkiem z dnia 19 grudnia 2008r. 9 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w tym: stan po urazie głowy z zespołem nerwicowym pourazowym (z bólami i zawrotami głowy oraz lękami) - 1% (poz. 10a) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym korzeniowym, z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo - ramieniową parestetyczną - 8% (poz. 94a) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania DZ.U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.). Wypadek komunikacyjny, w którym uczestniczył powód w dniu 19 grudnia 2008r. skutkuje w chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, które wzmagają się szczególnie przy zmianach pogodowych oraz przy wysiłku fizycznym. Utrudnia to czynności życia codziennego i zmusza powoda do przyjmowania leków przeciwbólowych. W przyszłości wskazane będzie kontynuowanie leczenia usprawniającego.

Doznany przez powoda w dniu 19 grudnia 2008r. uraz odcinka szyjnego kręgosłupa, mimo nie stwierdzenia złamań kostnych, naruszył w zmienionym już przez toczyący się proces zwyrodnieniowo - dyskopatyczny kręgosłupa - zwartość bloku kręgowo - krążkowo - więzadłowego odcinka szyjnego kręgosłupa - i to jest powodem zespołu bólowego szyjnego pourazowego korzeniowego z rwą barkowo - ramieniową, utrzymującego się nadal mimo przebytego leczenia. Ustalony z tego tytułu uszczerbek na zdrowiu dotyczy tylko komponenty urazowej. Zmiany i dolegliwości bólowe w odcinku szyjnym kręgosłupa będące skutkiem przewlekłych zmian zwyrodnieniowo - dyskopatycznych oraz przebytego urazu będą u powoda utrzymywać się nadal, mogą się nawet nasilać, a to głównie z powodu postępujących zmian samoistnych, które nie są związane z doznanym urazem.

Kolejny wypadek, któremu powód uległ po 19 grudnia 2008r. dotyczył tylko urazu ręki (przy wysiadaniu z samochodu powód doznał stłuczenia ręki) i nie ma związku z ustalonym uszczerbkiem na zdrowiu.

Dowód:

opinia biegłych specjalistów z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej oraz neurologii k.80 - 82;

pisemne wyjaśnienie opinii z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej oraz neurologii k.118;

prywatna opinia psychologiczna z dnia 10 marca 2009 r. k. 12 - 13.

Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi sprawcy wypadku Towarzystwu (...) S.A. w W. pismem z dnia 23 marca 2009r., które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 7 kwietnia 2009r. i zażądał wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 10 000,- zł. Pismem z dnia 6 maja 2009r. strona pozwana powiadomiła powoda, że przyznała mu bezsporną kwotę 2 000,- zł tytułem zadośćuczynienia.

Dowód:

zgłoszenie szkody wraz z datą wpływu do ubezpieczyciela znajdujące się w aktach szkody nr(...);

pismo strony pozwanej z dnia 6 maja 2009 r. k. 24.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 19 grudnia 2008 r. kolizji drogowej, w wyniku której sprawczynie nie ustępując pierwszeństwa przejazdu doprowadziła do zderzenia z pojazdem

powoda. Strony nie kwestionowały także okoliczności związanych z tym zdarzeniem, a przede wszystkim faktu, że sprawcą zajścia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność za szkodę wywołaną przedmiotowym zdarzeniem i wypłaciła poszkodowanemu zadośćuczynienie w wysokości 2000,- zł. Spór między stronami dotyczył skuteczności podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczeń powoda, a w razie jego nieuwzględnienia ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia adekwatnego do skutków tego zdarzenia dla życia i zdrowia powoda oraz stopnia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu.

W pierwszej kolejności należało rozważyć skuteczność podniesionego zarzutu przedawnienia. Zgodnie z treścią art. 4421 § 1 k.c., mającym na mocy art. 819 § 3 k.c. zastosowanie w wypadku ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej do roszczeń poszkodowanego wobec ubezpieczyciela, roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Z kolei art. 117 § 2 k.c. uprawnia osobę, przeciwko której przysługuje roszczenie do uchylenia się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeknie się korzystania z zarzutu przedawnienia, co może nastąpić po upływie terminu przedawnienia. W myśl natomiast art. 819 § 4 k.c. bieg przedawnienia roszczenia o świadczenie do ubezpieczyciela przerywa się także przez zgłoszenie ubezpieczycielowi tego roszczenia lub przez zgłoszenie zdarzenia objętego ubezpieczeniem. Bieg przedawnienia rozpoczyna się na nowo od dnia, w którym zgłaszający roszczenie lub zdarzenie otrzymał na piśmie oświadczenie ubezpieczyciela o przyznaniu lub odmowie świadczenia. W niniejszej sprawie powód zgłosił ubezpieczycielowi szkodę pismem z dnia 23 marca 2009r. Zgłoszenie zostało przyjęte w dniu 7 kwietnia 2009r., zaś decyzją z dnia 6 maja 2009r. strona pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie w wysokości 2000,- zł. Strona pozwana nie wykazała jednak kiedy owa decyzja została powodowi doręczona na piśmie, w aktach szkody brak jest zwrotnego potwierdzenia odbioru przez powoda przesyłki zawierającej tę decyzję. Twierdzenia i hipotezy strony pozwanej zakładające, że niezbędny czas na obrót pocztowy wynosi siedem dni i stąd termin przedawnienia rozpoczął bieg na nowo najpóźniej w dniu 13 maja 2009r. są gołosłowne i nie mogą zostać uwzględnione, zwłaszcza, że powód zaprzeczył by od chwili doręczenia mu decyzji do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie upłynął trzyletni okres przedawnienia. W ocenie Sądu nie można wykluczyć, że decyzja z dnia 6 maja 2009r. została doręczona powodowi po 23 maja 2009r., a co za tym idzie w dniu wniesienia pozwu tj. w dniu 23 maja 2012r. (data nadania w urzędzie pocztowym) nie upłynął termin przedawnienia. Podkreślić należy, że to strona pozwana zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. zobowiązana była wykazać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodziła skutki prawne, zatem ciężar udowodnienia daty doręczenia powodowi na piśmie decyzji o przyznaniu zadośćuczynienia spoczywał na stronie pozwanej. Obowiązkowi temu pozwana nie sprostała, co skutkowało nieuwzględnieniem podniesionego zarzutu przedawnienia.

Przechodząc do analizy zasadności zgłoszonych roszczeń należy wskazać, że obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)(Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą więc odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436§1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 19 grudnia 2008r. co do zasady. Zdaniem strony pozwanej powodowi dalsze

zadośćuczynienie się nie należy, gdyż dotychczas wypłacone zadośćuczynienie jest adekwatne do stopnia doznanych obrażeń i krzywdy.

W ocenie Sądu ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. Wobec tego mając na uwadze stwierdzone w dokumentacjach medycznych skutki wypadku, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej oraz neurologii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych. Biegli ponadto w pisemnym wyjaśnieniu opinii rzeczowo odnieśli się do zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną, wskazując które ze stwierdzonych u powoda schorzeń pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 19 grudnia 2008r., a które były od niego niezależne. Podkreślić należy, że biegli z zakresu chirurgii urazowo - ortopedycznej i neurologii ustalili u powoda 9 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Opinie biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, ponadto po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego i badań ortopedycznego i neurologicznego powoda. Biegli wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość. Biegli wskazali chronologię stwierdzonych u powoda schorzeń i dokonali rozgraniczenia, które z tych schorzeń pozostają w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 19 grudnia 2008r., a które są od niego niezależne, gdyż wynikają z innych zdarzeń lub są wyrazem samoistnych zmian chorobowych. Uznając opinie biegłych za prawidłowe i miarodajne, a także wystarczające dla wyjaśnienia kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu neurologii. Wniosek ten zdaniem Sądu został zgłoszony jedynie dla zwłoki, a ponadto dotyczył okoliczności, które zostały już dostatecznie wyjaśnione. Strona pozwana nie wykazała, by sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłych była nierzetelna bądź też, by naruszała ona zasady specjalistycznej wiedzy medycznej, a tylko takie merytoryczne zarzuty mogły skutecznie zdezawuować wartość dowodową tej opinii i obligować Sąd do poszukiwania innych specjalistów. Subiektywne przekonanie strony pozwanej, że ustalony przez biegłych procentowo długotrwały uszczerbek na zdrowiu został zawyżony nie może stanowić podstawy do zakwestionowania prawidłowości wniosków wyprowadzonych przez biegłych w ich opinii. Podkreślić ponadto należy, że argumentacja strony pozwanej, odnosząca się do niegroźnego charakteru kolizji drogowej, w której uczestniczył powód, w żaden sposób nie podważa trafności i rzetelności wydanych opinii. Powszechnie wiadomym jest bowiem (zważywszy na dużą ilość zdarzeń, w których poszkodowani doznają podobnych obrażeń), że mechanizm powstania tego niezwykle dotkliwego i brzemiennego w skutki urazu kręgosłupa szyjnego mogą być następstwem często drobnych i niegroźnie wyglądających kolizji drogowych. Stąd też wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa sąd oddalił w oparciu o art. 217 § 3 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter nieo określony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 6000,- zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał,

że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt że powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w 9 %, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już ponad cztery i pół roku, odczuwa on nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu prac wysiłkowych, zadośćuczynienie w dalszym zakresie (ponad wypłaconą kwotę 2000,- zł) w wysokości 6000,- zł jest odpowiednie i powinno zrekompensować powodowi doznane cierpienia oraz uraz psychiczny. Mając na uwadze, że powód doznał aż 9 % uszczerbku na zdrowiu, łączna kwota 8 000,- zł zadośćuczynienia będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpienia i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia W. B.. Podkreślić należy, że u powoda poza urazem kręgosłupa szyjnego, głowy i klatki piersiowej, stwierdzono także zespół nerwicowy pourazowy z bólami i zawrotami głowy oraz lękami po przebytych wypadku, w związku z tym powód korzystał także z konsultacji psychologicznej. Z tego też względu, mając na uwadze znaczny stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu i niepomyślne rokowania na przyszłość co do poprawy stanu zdrowia powoda, Sąd uwzględnił w całości jego żądanie o zadośćuczynienie.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i mając na uwadze treść art. 14§1 uoc, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Termin wymagalności roszczeń odszkodowawczych powoda upłynął więc w dniu 6 maja 2009r., a zatem od dnia 7 maja 2009r. strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego powodowi świadczenia.

Sąd uznał za uzasadnione także żądanie powoda o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 19 grudnia 2008r. W kwestii tej uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 1970 r., (...), stanowiła, że w sprawie o naprawienie szkody wynikłej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia zasądzenie świadczenia odszkodowawczego nie wyłącza ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia. Stanowisko to, zachowało aktualność pod rządem nowej treści art. 4421 § 3 k.c. Zgodnie bowiem z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009r., w sprawie(...): "pod rządem art. 4421 § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości". Nie ulega wątpliwości, że powód wskutek wypadku doznał bardzo dolegliwego i trudnego w leczeniu urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym. Zgodnie z opinią biegłych z zakresu neurologii i ortopedii rokowania na przyszłość są dla powoda niepomyślne. Biegli wskazali bowiem, że dolegliwości bólowe i zmiany w odcinku szyjnym, będące następstwem zarówno zmian zwyrodnieniowo - dyskopatycznych, jak i doznanego urazu, będą się u powoda utrzymywać nadal, mogą się nawet nasilać. Biegli co prawda wskazali, że główną przyczyną ewentualnego pogorszenia stanu zdrowia powoda mogą być postępujące zmiany samoistne, które nie są związane z przebytych urazem, lecz nie wykluczyli możliwości nastąpienia dalszych skutków mogących być następstwem wypadku z dnia 19 grudnia 2008r. Mając na uwadze całokształt okoliczności niniejszej sprawy, a zwłaszcza fakt długotrwałego odczuwania przez powoda dolegliwości będących skutkiem doznanych urazów i niepomyślne dla niego rokowania na przyszłość Sąd przyjął, że powód wykazał interes prawny, o którym mowa w art. 189 k.p.c., w ustaleniu odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c., obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda zgodnie z załączonym spisem kosztów, w tym wynagrodzenie pełnomocnika 1200,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, koszty stawiennictwa pełnomocnika na dwóch rozprawach 300,88 zł, opłata sądowa od pozwu 300,- zł, uiszczona zaliczka na wydatki 350,- zł, łącznie 2167,88 zł. Jednocześnie Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku, wyłożoną tymczasowo na pokrycie wydatków związanych z wydaniem opinii biegłych kwotą 261,- zł, dokonując rozliczenia złożonych przez obie strony zaliczek.